RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 220.567 van 11 september 2012
in de zaak A. 206.213/XII-7053

In zake: 1. Charlotte WALLAYS
2. Johan WALLAYS
3. Goedele VUYLSTEKE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Marc D'Hoore en Gregory Vermaercke
kantoor houdend te 8200 Brugge
Dirk Martensstraat 23
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

LEILANDSCHOLEN, CAMPUS STELLA MARIS KORTRIJK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sofie Logie
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 6/24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 5 september 2012, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 24 augustus 2012 waarbij de over Charlotte Wallays delibererende klassenraad van de Leielandscholen, campus Stella Maris, beslist om haar een oriënteringsattest C toe te kennen.

Met hetzelfde verzoekschrift vorderen verzoekers de Raad van State om dezelfde delibererende klassenraad "te veroordelen tot het nemen van een

nieuwe beslissing binnen de 3 werkdagen nadat het arrest van uw Raad is tussengekomen en dit onder verbeurte van een dwangsom van € 500 per dag vertraging".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 september 2012, om 9.30 uur.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gregory Vermaercke, die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Sofie Logie, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Charlotte Wallays is tijdens het schooljaar 2011-2012 leerling van het tweede jaar van de derde graad Jeugd- en Gehandicaptenzorg (tso) aan de Leielandscholen, campus Stella Maris te Kortrijk.

3.2. Tijdens het eerste semester van het schooljaar loopt eerste verzoekster een -verplichte- stage in het dagcentrum De Pelikaan te Menen. Op 1 december 2011 wordt zij voor vijf van de negen leerplandoelstellingen van de

stage als “goed” beoordeeld terwijl voor vier punten wordt genoteerd “aandachtpunt - goed”, “aandachtspunt”, “aandachtspunt - goed” en “werkpunt - aandachtspunt”.

Finaal wordt de stage beoordeeld met een score 40%.

3.3. Ingevolge de negatieve eindevaluatie dient eerste verzoekster gedurende het tweede semester een stageremediëring te volgen.

3.4. Blijkens het eindrapport is eerste verzoekster geslaagd voor alle theoretische vakken en voor de geïntegreerde proef. De deliberererende klassenraad beslist haar een C-attest toe te kennen op grond van volgende motieven:

> “Je behaalde dit schooljaar een onvoldoende voor stage. De stageremediëring was ook niet overtuigend. Daardoor voldoe je niet aan de leerplandoelstellingen die nodig zijn om te slagen in dit jaar.”

Na overleg deelt de voorzitter van de klassenraad aan verzoekers mee dat een nieuwe bijeenkomst van de klassenraad niet noodzakelijk was.

Vervolgens hebben verzoekers hun bezwaren aan de beroepscommissie overgemaakt, die op 13 juli 2012 adviseert om de deliberererende klassenraad opnieuw samen te roepen.

3.5. Op 24 augustus 2012 beslist de deliberererende klassenraad om het C-attest te handhaven:

> “Tijdens de deliberatie van Charlotte Wallays (2de leerjaar 3de graad Jeugd- en gehandicaptenzorg) werd eerst de vraag gesteld of de leden van de deliberererende klassenraad van Campus Stella Maris over voldoende gegevens beschikten om een uitspraak te doen. De deliberererende klassenraad gaf een positief antwoord op deze vraag.
> Daarna werd de deliberatievraag gesteld:
> Heeft Charlotte in voldoende mate de leerplandoelstellingen bereikt zodat zij voldaan heeft voor het geheel van de vorming en wordt Charlotte bekwaam geacht haar studies voort te zetten in het hoger onderwijs?

Antwoord: neen en dit omwille van de onvoldoende voor stage nl. 40%
Besluit van het eindverslag: ‘Na een voorzichtige start krijgt Charlotte de tip om meer te tonen wet ze kan en de lat voor zichzelf wat hoger te leggen. Die groeikansen laat Charlotte echter varen. Van een echte positieve evolutie na de tussentijdse bespreking is er niet echt sprake. Op de meeste vlakken wordt er geen of weinig vooruitgang gemerkt. Vooral op het vlak van samenwerken (overleg en overdracht van info) en naar het kritisch denkwerk toe, blijft Charlotte ter plaatse trappelen. Het contact met de gebruikers scoort voldoende maar het gericht handelen, gekaderd vanuit orthopedagogische inzichten, zit er nog niet echt in. Charlotte zit nog teveel vast in het gewoon dagdagelijks meedraaien en praktische taken. De aanpak blijft weinig gedifferentieerd en zeer oppervlakkig. Ook haar inzichten missen een kritische onderbouw. Niettemin zijn er goeie momenten en inspanningen geweest en is Charlotte een goede uitvoerende kracht, maar het werk van een opvoeder in deze setting is echter meer dan dat. Momenteel worden er nog teveel basisvaardigheden gemist!’
De vooropgestelde deliberatiecriteria werden correct gevolgd. De delibererende klassenraad blijft bij zijn beslissing en kent Charlotte een C-attest toe met advies: jaar overzitten onder voorbehoud.
Motivatie
Gezien de opleiding Jeugd- en gehandicaptenzorg een finaliteitsrichting in tso is, bewaken wij de kwaliteit van de stages in voortdurende wisselwerking met het werkveld. Vandaar dat in onze deliberatiecriteria een onvoldoende voor het vak stage kan leiden tot een C-attest.
Tijdens de infoavonden en oudercontacten met leerlingen en ouders duiden wij op het belang van de stages/vakken en de eventuele gevolgen bij een onvoldoende. Dit wordt ook vermeld in het stagevademecum (ondertekend door ouders en leerlingen bij de start van een schooljaar).
Campus Stella Maris kiest voor een blokstage van 2 maanden -door de keuze van een aaneensluitende periode wordt de continuïteit van de begeleiding en de werking met dezelfde doelgroep in dezelfde setting gewaarborgd. De campus geeft de leerlingen daardoor optimale kansen om zich te verdiepen in het stageproces en de basisdoelstellingen te bereiken.
Ouders en leerlingen krijgen een schriftelijke verslaggeving van het stageproces: een tussentijds verslag (na 4 weken) en een eindverslag (na 8 weken) met een overzicht van mogelijke tekorten, werkpunten, aandachtspunten en goed, voorzien van commentaar. De schriftelijke neerslag biedt de leerling en de ouders duidelijk de kans om het stageproces te volgen.
Charlotte kreeg werkpunten in haar tussentijds verslag:
o.a. ‘…Kordater zijn, meer vragen stellen, teamleden betrekken bij de GIP, eigen voorstellen doen, op zoek gaan naar het hoe en waarom, meer theorie linken aan de praktijk, initiatief nemen,…’
Werkpunten bieden de leerlingen nog groeikansen.
De werkpunten van Charlotte evolueerden niet in die mate dat de leerplandoelstellingen behaald werden, vandaar de onvoldoende voor stage. De stageverslagen werden ondertekend door Charlotte en haar ouders.

> Tijdens het stageproces krijgt elke leerling voldoende tips om positief te evolueren zowel in de dagdagelijkse werking van de voorziening door de stagementor als tijdens de stagebezoeken (om de 14 dagen) door de stagebegeleider. Charlotte kreeg voldoende tips (zie stageverslag).
> De campus Stella Maris biedt aan leerlingen met onvoldoende stage de mogelijkheid tot extra begeleiding, Ouders en leerlingen worden per brief van dit vrijwillig engagement op de hoogte gebracht. Charlotte nam dit engagement aan en in samenspraak met de begeleider zocht Charlotte 2 voorzieningen om gedurende 1 werkdag de taak van opvoeder uit te voeren. Zo kreeg Charlotte de kans om vrijblijvend bijkomende werkervaring op te doen. Ze koos om één dag mee te draaien in een residentiële voorziening (Havenhuis) en een namiddagactiviteit te begeleiden op de Engelenhoeve. Vooral het begeleiden van activiteiten voor jonge kinderen was niet overtuigend en Charlotte kreeg daarover feedback in de week na de activiteit.
> De extra begeleiding was een belangrijk element in de advisering voor het volgend schooljaar.
> Besluit: De delibererende klassenraad blijft bij de genomen beslissing (C-attest) en geeft ook hetzelfde advies (voorbehoud overzitten).”

Op 29 augustus 2012 deelt de voorzitter van het schoolbestuur deze beslissing en het advies van de beroepscommissie mee aan eerste verzoekster.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep in hoofde van Johan Wallays en Goedele Vuylsteke

4. Eerste verzoekster is meerderjarig -en zij was dit reeds bij aanvang van het schooljaar. De bestreden beslissing wijzigt haar rechtstoestand en niet die van haar ouders.

Eerste verzoekster, en zij alleen, lijkt bijgevolg de “betrokken persoon” te zijn, die overeenkomstig artikel 115/4 *jo* artikel 3, 9°, Codex Secundair Onderwijs beschikt over een intern georganiseerde verhaalmogelijkheid tegen een haar treffende klassenraadbeslissing.

Haar ouders -tweede en derde verzoekende partijen- missen de rechtens vereiste hoedanigheid om bij de Raad van State op te komen tegen een examenbeslissing die hun meerderjarige dochter treft. Zij putten tevergeefs hun

belang bij hun vordering uit het feit dat zij instaan voor het bekostigen van de studies van eerste verzoekster, die nog in het ouderlijk huis woont. Zulk een belang is onvoldoende rechtstreeks, zo lijkt, om hen procesbevoegd te achten. Deze exceptie vertoont een dergelijke mate van ernst, dat ze in de huidige stand van de procedure ambtshalve wordt opgeworpen en aangenomen.

Hierna wordt bijgevolg nog enkel gerefereerd aan 'verzoekster', waarmee eerste verzoekster bedoeld is.

V. De schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Spoedeisendheid en nadeel

6. De Raad van State ziet geen reden om de eerste en de derde genoemde schorsingsvoorwaarden niet vervuld te beschouwen. Verzoekster beroept zich, overeenkomstig 's Raads vaste rechtspraak terecht, op het dreigend verlies van een schooljaar en haar streven om een voortgezette opleiding te kunnen volgen.

Middelen

Standpunt van de partijen

7.1. Verzoekster voert in een *tweede middel* onder meer de schending aan van artikel 5, §§ 5 en 8, en de artikelen 38, 56 en 57 van het besluit van de

Vlaamse regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs (het organisatiebesluit) en van de motiveringsplicht.

7.2. Verzoekster wijst erop dat steeds een daadwerkelijke deliberatie van de klassenraad wordt vereist die een afweging is van zowel de positieve als de negatieve resultaten van de leerling. De motiveringsplicht geldt des te meer, "al zeker in een laatste jaar", omdat een C-attest wordt afgeleverd voor slechts één tekort voor de stage, waaromtrent zij uitgebreide bezwaren heeft laten gelden in de administratieve beroepsfase terwijl zij gedurende haar gehele schoolcarrière nog geen enkel probleem kende en in het eerste jaar van de derde graad een A-attest verwierf zonder enige opmerking.

Bij een nieuwe beslissing van de delibererende klassenraad, na advies van de interne beroepscommissie opnieuw samengeroepen, moet heel concreet blijken dat hij haar argumenten heeft onderzocht en beoordeeld. Verzoekster vindt echter geen antwoord op de door haar gestelde vragen. De klassenraad nam een louter mathematisch gegeven in aanmerking en met de overige elementen van haar dossier wordt geen rekening gehouden, zoals de resultaten van de geïntegreerde proef, alhoewel die deel uitmaakt van de stage en een belangrijk element vormt bij de eindbeoordeling.

7.3. Verzoekster betoogt dat het bestreden besluit zelf uitdrukkelijk stelt dat een tekort voor de stage niet noodzakelijk tot een C-attest aanleiding geeft. Er is nochtans geen spoor van een daadwerkelijke deliberatie, volgens verzoekster wordt blind toepassing gemaakt van de regel waarbij het niet slagen in een bepaald vak *ipso facto* moet leiden tot een beslissing van niet-slagen:

> "Het bestreden besluit put zich uit in loutere stijlformules en niets zeggende motivering, zonder ook maar enig concreet antwoord te formuleren op de ingeroepen bezwaren van [verzoekster]."

Verzoekster betwist dat zij de leerplandoelstellingen niet bereikt zou hebben door het loutere feit dat zij enkel voor de stage een tekort zou hebben:

> "Vooreerst is het geenszins vereist dat alle leerplandoelstellingen integraal behaald worden door de eerste verzoekende partij. Op grond van artikel 38, 3° van het Organisatiebesluit volstaat het immers dat deze doelstellingen in voldoende mate bereikt worden.
> Daarenboven volstaat het niet -zoals het bestreden besluit doet- uitsluitend te verwijzen naar de doelstellingen van de stage om op grond hiervan te oordelen dat de eerste verzoekende partij dan ook niet voldaan zou hebben aan de leerplandoelstellingen van de gehele opleiding. Zoals uiteengezet gebeurt deze verwijzing in het bestreden besluit niet alleen foutief, maar daarenboven gaat dit voorbij aan de vaststelling dat de opleiding die eerste verzoekende partij genoot veel meer is dan stage alleen.
> Grosso modo valt de opleiding van de eerste verzoekende partij uiteen in enerzijds theoretische vakken en anderzijds de stage gekoppeld aan een geïntegreerde proef (GIP). Al deze facetten moeten in ogenschouw genomen worden om te kunnen oordelen of in voldoende mate tegemoet gekomen is aan de leerplandoelstellingen van de opleiding en het gaat niet op zoals het bestreden besluit (dan nog verkeerdelijk) doet om hieruit slechts 1 deelfacet te lichten en op grond hiervan (in casu pertinent foutief) te oordelen dat hieruit zou voortvloeien dat dan ook niet voldaan is aan de leerplandoelstellingen van de gehele opleiding.
> Duidelijk onrechtmatig maakt het eerste bestreden besluit hier blind toepassing van de regel waarbij het niet slagen in een bepaald vak ipso facto moet leiden tot een beslissing tot niet slagen, hetgeen op gespannen voet staat met de bepaling van artikel 57 van het Organisatiebesluit en de eigen bewoordingen dat het niet-slagen voor de stage aanleiding kan geven tot een C-attest.
> […]
> De bewering in het bestreden besluit dat de voorliggende studierichting een 'finaliteitsrichting' zou zijn, is een nietszeggende stijlformule die aan het voorgaande niets afdoet.
> De verzoekende partijen moeten hierbij vaststellen dat ook deze bewering ten andere door geen enkel concreet stuk gestaafd wordt.
> Zelfs indien nog aangenomen zou worden dat in de voorliggende studierichting het doorlopen van een stage een belangrijke beoordeling vormt, dan nog verantwoordt dit geenszins zonder meer dat een C-attest moet afgeleverd worden indien een leerling hiervoor niet geslaagd zou zijn. Ook het bestreden besluit stelt dit overigens uitdrukkelijk."

7.4. Verzoekster stelt daarenboven ook de haar gegeven quotering voor de stage in vraag. Zij heeft bij het verloop van haar stage geen tekort opgelopen, enkel werk- en aandachtspunten en goede beoordelingen. Zij ging ervan uit

dat haar stage positief verliep en had erop vertrouwd dat de tussentijdse beoordeling normaal was voor een student zonder werkervaring. Zij werd er nadien ook niet meer op aangesproken en vertrouwde erop dat zij aan de doelstellingen tegemoet gekomen was. Welke impact werk- en aandachtspunten hadden, is in geen enkel stuk zoals het stagevademecum of het schoolreglement opgenomen. Vorig jaar haalde verzoekster overigens 70% op haar stage en 66% voor de stageopdrachten. Zij heeft ook meermaals te kennen gegeven dat de effectieve stagebegeleiding door de stagementor duidelijk te wensen overliet.

Het bestreden besluit biedt hierop geen enkel antwoord, ook al heeft zij deze bezwaren uitdrukkelijk voor de beroepscommissie opgeworpen.

Voor zover verwerende partij de begrippen ‘werkpunten’ en ‘aandachtspunten’ in realiteit dermate doorslaggevend beschouwt bij de beoordeling van een stage dat dit eigenlijk neerkomt op een ‘tekort’, dient volgens verzoekster te worden vastgesteld dat dit nergens uit de stukken blijkt:

> “De verwerende [partij maakt] zelf een eigen opdeling in ‘tekorten, werkpunten, aandachtpunten, goed’ en nergens wordt ook maar enigszins bepaald hoe dit alles beoordeeld wordt, laat staan dat de verzoekende partijen hieromtrent uitdrukkelijk geïnformeerd zijn. Bij gebreke aan duidelijke bepalingen ter zake, kunnen deze begrippen dan ook niet anders dan volgens hun gebruikelijke spraakwoordelijke betekenis begrepen worden. Hieruit dient dan ook geconcludeerd te worden dat volgens de verzoekende partijen -en volgens elke rechtsonderhorige die hiermee geconfronteerd zou worden- enkel en alleen een ‘tekort’ beschouwd moet worden als onvoldoende, hetgeen aanleiding zou kunnen geven voor het niet-slagen van de stage. In voorliggend geval ligt geen enkel tekort voor -hetgeen het bestreden besluit bevestigt- zodat niet ingezien kan worden hoe het bestreden besluit dit kan blijven negeren?”

Ter terechtzitting herhaalt verzoekster dat het voor haar nog steeds een raadsel is waarom zij 40% kreeg voor de stage. Zij werpt op dat verwerende partij ter terechtzitting weliswaar een uitgebreid bundel neerlegt, maar dat de stukken vanaf nummer 14 haar tot hiertoe niet bekend waren en dat er als *post factum* motivering geen rekening mee gehouden mag worden.

8.1. Verwerende partij antwoordt in haar nota met opmerkingen dat uit de bestreden beslissing heel duidelijk blijkt dat de klassenraad zich de vraag heeft gesteld of verzoekster geslaagd was. Het beantwoorden ervan gebeurt aan de hand van de deliberatiecriteria, zoals opgenomen in stuk 22 van het administratief dossier "principes en procedures voor de evaluatie- en deliberatiepraktijk voor het schooljaar 2011-2012". Deze deliberatiecriteria stellen specifiek voor het zesde leerjaar Jeugd- en gehandicaptenzorg "[…] een jaartekort voor de stage of de GIP → C-attest".

8.2. De door verzoekster gevolgde richting is een afstudeerrichting; met het diploma kan zij dadelijk in het werkveld stappen. Vandaar het belang van de stage, die een scharnierpunt is in de opleiding. Uit de eindevaluatie blijkt dat verzoekster de stagedoelstellingen bij het einde van de stage onvoldoende bereikt heeft. Op basis hiervan heeft de klassenraad vastgesteld dat de werkpunten van verzoekster niet in die mate evolueerden dat bij het einde van de stage aan de leerplandoelstellingen is voldaan.

Eén tekort kan voldoende zijn om een C-attest te verantwoorden, aldus verwerende partij, omwille van de aard van het vak zelf. Het niet slagen voor de stage op zich kan volstaan voor de toekenning van een C-attest. Bovendien was ook de stageremediëring niet overtuigend en de bestreden beslissing verwijst hier ook uitdrukkelijk naar. De stage is daarenboven een '8 uurs' vak en maakt dus een groot aandeel uit in de totale studie.

Noch het slagen voor de theoretische vakken, noch het slagen voor de geïntegreerde proef impliceren dat verzoekster zonder meer geslaagd moet worden verklaard. Theorie en stage hebben een verschillende affiniteit en toetsen verschillende competenties. De stage in het vijfde jaar verschilt ook fundamenteel van opzet met de stage van het zesde jaar, zodat geen vergelijking mogelijk is.

8.3. Wat de quotering voor de stage betreft, merkt verwerende partij op dat het niet is omdat er geen 'tekorten' zijn aangeduid bij de feedbackmomenten

dat de stage zou volstaan; ook werk- en aandachtspunten duiden op negatieve punten in de stage:

> "In principe zouden alle leerplandoelstellingen als 'goed' moeten beantwoord worden om te spreken van een goede stage."

Het is echter niet de stijl van de school om alles negatief voor te stellen. De schriftelijke commentaar is belangrijker dan de aangekruiste prestatie en de mathematische optelling ervan. Verwerende partij verwijst naar de agenda (stuk 16) en het tussentijds verslag (stuk 17) waaruit "blijkt dat er wel degelijk zeer grondige gesprekken geweest zijn tussen verzoekende partij en de stagementor".

Beoordeling

9. Verzoekster is geslaagd voor al haar theoretische vakken en voor de geïntegreerde proef en zij behaalt een jaartotaal van 60%. Zoals verzoekster terecht opmerkt, is de enige grond om haar niet geslaagd te verklaren dan ook gelegen in het gegeven dat zij voor haar stage slechts 40% kreeg.

10. Een eerste vraag is derhalve, of die onvoldoende terecht is toegekend aan verzoekster. Enkel indien dat het geval is, rijst vervolgens de vraag of de klassenraad deugdelijk motiveert waarom hij dit ene tekort doorslaggevend genoeg acht om aan verzoekster een C-attest toe te kennen.

Verzoekster sleept in de huidige stand van de procedure voldoende munitie aan om de Raad ertoe te brengen de beide vragen ontkennend te beantwoorden.

11.1. Wat vooreerst de quotering van de stage betreft, stelt de Raad vast dat verzoekster tijdens haar stage tweemaal beoordelingen kreeg zonder enig 'tekort' voor een leerplandoelstelling en met werk- en aandachtspunten, die bovendien op het eerste gezicht in de goede richting evolueerden. Het is echter onduidelijk hoe die prestaties finaal in een score van 40% resulteerden. Daarenboven

is een stage geen kennisexamen, en bij uitstek een leerprestatie die nood heeft aan een beschrijvende evaluatie. Verzoekster heeft onder meer deze vragen ook opgeworpen voor de beroepscommissie:
- zij wijst op haar goede resultaten over het geheel van het schooljaar, dat 80 % van de schooltijd vertegenwoordigt,
- zij beklaagt zich over het gebrek aan begeleiding bij de stage, wat door haar al ten tijde van de stage werd gevraagd,
- zij wijst vooral op het ontbreken van elk cijfermatig gegeven tussentijds zodat niet is geweten of de aanduidingen 'aandachtspunten' en 'werkpunten' voor een bepaald cijfer staan en, zo ja, voor welk. Er kan niet worden geweten dat een onvoldoende is bedoeld. Er is enkel een cijfer bij de eindbeoordeling.

De beroepscommissie adviseert vervolgens effectief een nieuwe bijeenkomst van de klassenraad, precies omdat de geschetste werkwijze "om enkel werkpunten en aandachtspunten aan te duiden" bij verzoekster "het onjuiste vermoeden [wekte] dat de leerling op de goede weg is". De beroepscommissie wijst ook op de onduidelijke draagwijdte van het remediëringsmoment en de vereisten die zijn gesteld om te kunnen slagen.

Welnu, de door de Codex Secundair Onderwijs geregelde beroepsprocedure heeft maar zin, indien de leerling in de eindbeslissing ook een antwoord krijgt op haar bezwaren die, mochten ze gegrond zijn, tot een andere beoordeling aanleiding zouden kunnen geven.

11.2. De Raad van State stelt vast dat de deliberererende klassenraad nog steeds in de bestreden beslissing die bezwaren onbeantwoord laat en de score van 40% als een gegeven aanneemt, weliswaar verwijzend naar het beschrijvend eindverslag van de stage. De onvoldoende wordt voorts toegelicht met de niet nader gepreciseerde bewering dat de werkpunten van verzoekster niet evolueerden in de mate dat de leerplandoelstellingen behaald werden. Het feit dat verzoekster 'werkpunten' kreeg in haar tussentijds verslag is een verwijzing naar een bekend gegeven. Wat aan verzoekster in de bestreden beslissing niet bekend wordt ge-

maakt, is waarom de "werkpunten niet in die mate evolueerden dat de leerplandoelstellingen behaald werden", terwijl zij er net de aandacht op had gevestigd dat de beoordelingen die aan het eindverslag voorafgingen integendeel een gunstige evolutie lieten doorschemeren. Ook de motivering waarom vervolgens de remediëring niet 'overtuigend' was is, in het licht van verzoeksters bezwaren, al te karig te noemen. Tegenover die vage affirmatie wijst verzoekster naar een stuk 7 bij haar verzoekschrift waarin de stagecoördinator in de loop van de maand mei haar nog schrijft "dat de evaluatie tot op heden vrij positief is".

De bewering dat voor een voldoende zou vereist zijn dat alle doelstellingen een 'goed' moeten krijgen en er dus géén werkpunten of aandachtspunten aanvaardbaar zijn, is in de bestreden beslissing niet te lezen maar wordt voor zover de Raad thans kan nagaan slechts voor het eerst in de nota met opmerkingen geopperd en op de zitting herhaald ("slagen vereist 'goed' over de hele lijn", aldus verwerende partij ter terechtzitting). Bovendien faalt verwerende partij om aan te geven waar, in het schoolreglement of elders, dit uitgangspunt aan verzoekster kenbaar was gemaakt. Het argument dat de stage grondig is besproken met verzoekster biedt op het eerste gezicht hiervoor geen soelaas: vooreerst is dit motief evenmin uitgewerkt in de bestreden beslissing, bovendien is een 'grondige bespreking' ook niet méér dan dat; verwerende partij mag niet van de Raad verwachten dat hij *post factum* in de agenda en het tussentijds verslag opzoekt welke opmerkingen concreet bij die 'grondige bespreking' werden gemaakt en in de schorsingsprocedure nagaat of die opmerkingen voor de leerling duidelijk konden maken dat zij niet op de goede weg was en zich aan een tekort mocht verwachten. Over het algemeen valt de Raad verzoekster bij dat niet onmiddellijk blijkt hoe de delibererende klassenraad heeft gesteund op de thans neergelegde de stukken in het administratief dossier en in welke mate die reeds aan verzoekster bekend waren.

11.3. De Raad valt de kritiek van verzoekster bij haar onvoldoende voor het opleidingsonderdeel stage dan ook in die mate bij, dat de klassenraad bij de op hem rustende motiveringsplicht onvoldoende rekening lijkt te hebben gehouden met de bezwaren van verzoekster en het advies van de beroepscommissie

om inzichtelijk te maken volgens welke werkwijze of criteria de tussentijdse beoordelingen, de evolutie van verzoeksters presteren, de werkpunten en aandachtspunten evenals de remediëringsacties alle tesamen omgezet worden in een cijfermatige quotering van, welbepaald, 40% en waarom verzoekster die uitslag wel kon zien aankomen. Een louter citeren, partieel, van het eerdere eindverslag van de stage is op dat ogenblik al te schaars.

12.1. In de veronderstelling -thans nog voorbarig- dat de delibererende klassenraad er alsnog toe komt de onvoldoende voor stage concreet te verduidelijken en te onderbouwen, rijst de vraag of die ene onvoldoende volstaat om een C-attest toe te kennen.

12.2. Op de vraag of voldaan is aan het geheel van de vorming antwoordt de klassenraad als gezien enkel met een cijfermatig gegeven, onderbouwd met het besluit van het eindverslag van de stage. Aldus gaat de klassenraad niet in op de andere resultaten van verzoekster, inzonderheid die voor haar geïntegreerde proef, waarover zij beweert -al dan niet terecht- dat ze met de stage verband houdt. In de nota en op de terechtzitting gaat verwerende partij wel nader in op het belang van de stage, het onderscheid met de stage in het vijfde jaar, het verschil tussen stage en theoretische vakken en zo meer, maar die elementen lijken in de bestreden beslissing niet te lezen te zijn en vermogen dan ook niet als antwoord te gelden van de delibererende klassenraad op de bezwaren van verzoekster. De stage wordt in de bestreden beslissing integendeel in geen enkel opzicht gerelateerd aan het geheel van de vorming, zodat het inderdaad lijkt alsof er geen daadwerkelijk deliberatiemoment is gehouden. De klassenraad lijkt alzo de mening toegedaan dat de score voor de stage voldoende veelzeggend is, om aan de andere prestaties van verzoekster te mogen voorbijzien omdat die hoe dan ook niet ertegen opwegen.

Evenwel valt de Raad van State verzoekster bij dat de bestreden beslissing slechts een stijlformule biedt, waar te lezen is dat de opleiding een finaliteitsrichting is zodat een onvoldoende voor het vak stage ‘kan’ leiden tot een C-attest. Dit is een algemene en onpersoonlijke waarheid, die hooguit vermag te

verduidelijken dat de stage een niet onbelangrijk gegeven is in de totaalbeoordeling. Verzoekster moet in de beslissing echter kunnen vernemen waarom wat 'kan' in haar individuele geval ook 'moet' leiden tot een C-attest. Die inspanning heeft de klassenraad *prima facie* vooralsnog niet geleverd.

Door in de nota met opmerkingen te refereren aan de deliberatiecriteria, versterkt overigens verwerende partij de indruk dat de delibererende klassenraad blind toepassing heeft gemaakt van een vooraf gestelde norm, zonder rekening te houden met de aan het dossier van verzoekster eigen gegevens.

13. Het middel is in de besproken mate ernstig.

Besluit

14. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

VI. Voorlopige maatregelen

15. De hierna bevolen schorsing, gesteld in het licht van het recht van een leerling op een vaststaande uitslag, spoort de delibererende klassenraad aan om zijn beslissing te heroverwegen en door een andere te vervangen. Er is geen reden om er aan te twijfelen dat de over verzoekster delibererende klassenraad daartoe niet bereid zou zijn. Het verzoek tot het bevelen van voorlopige maatregelen onder verbeurte van een dwangsom wordt afgewezen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering, voor zover ze is ingesteld door Johan Wallays en Goedele Vuylsteke.

2. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 24 augustus 2012 waarbij de over Charlotte Wallays delibererende klassenraad van de Leielandscholen, campus Stella Maris Kortrijk, beslist om haar een oriënteringsattest C toe te kennen.

3. De Raad van State verwerpt de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen onder verbeurte van een dwangsom.

4. De tweede en derde verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, voor elk van hen begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 september 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Frank Bontinck,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Frank Bontinck	**Geert Van Haegendoren**